

مجموعه مباحث اخلاقی

مخلوق کجا
و شناخت ذات خالق؟!

استاد معظم
حضرت آیت الله یثربی کاشانی «دامت برکاته»

۱۳۸۶ ماه اردیبهشت ۱۲

۱۴۲۸ ربیع الثاني ۱۴

تکثیر این جزو

با رعایت محتوا، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآلته الطاهرين
ولعنة الله على أعدائهم أجمعين.

«إِلَيْيِ إِنْ كَانَ قُلْ زَادِي فِي الْمَسِيرِ إِلَيْكَ فَلَقِدْ حَسِنْ ظَنِّي بِالتَّوْكِلِ
عَلَيْكَ وَإِنْ كَانَ جَرْمِي قَدْ أَخْافِنِي مِنْ عَقْوَبَتِكَ فَإِنْ رَجَائِي قَدْ أَشْعُرْنِي
بِالْأَمْنِ مِنْ نَقْمَنِكَ»^(۱).

پروردگارا! اگر چه در مسیر حرکت به سوی تو کم توشهام؛ اما حسن ظن به
توکل بر تو، این کم توشگی را جبران می‌کند. اگر چه جرایم و گناهانم
موجب هراس و ترس از عقوبت است، اما امیدی که به تو دارم، به من
اطمینان می‌دهد که از نقمت تو در امان هستم.

خلاصه سلفن

در جلسات گذشته فرازهایی از مناجات راغبین را توضیح دادیم. بیان
نمودیم که این مناجات زبان حال انسانی است که به لقاء و دیدار الهی اشتیاق

۱ - مناجات خمس عشر، مناجات الراغبين .

فراوانی دارد، اما زاد و توشه سفر را تهیه و آماده نکرده است. این انسان بی سرمایه می‌گوید: خداوند! توشه و سرمایه‌ای ندارم و تنها سرمایه‌ام حسن ظن به توست. مجرم و گناهکارم اما به رحمت و رأفت تو امیدوارم. غفلت و بی توجّهی به تدارک زاد و توشه، قابلیت و استعداد لقاء و ملاقات تو را از من سلب کرده است. اما شناخت و معرفت به کرامت و نعمتهای بی‌کران تو، مرا امیدوار می‌کند.

سوگنهای امام سجاد علیهم السلام

«أسألك بسبحات وجهك وبأنوار قدسك وابتله إليك بعواطف رحمتك ولطائف برّك أن تحقق ظبي بما أؤمّله من جزيل إكرامك»^(۱).

خداوند! از تو به حق عظمت و جلالت و جهت و به حق نورانیت قدسیت، درخواست می‌کنم و نزد عواطف رحمانیت و نیکی‌های لطفت، زاری می‌کنم که گمان مرا در امیدواری به اکرامت تحقیق بخشی.

در این فراز از مناجات امام سجاد علیهم السلام خداوند را به اموری سوگند می‌دهد،
۱ - (سبحات وجهك) خداوند! تو را به زیبایها و مظاهر جلالت سوگند
می‌دهم.

۲ - (أنوار قدسك) خداوند! تو را به نورانیتی که برخاسته از قدوسیت

۱ - مناجات خمس عشر، مناجات الراغبين.

و پاکیزگی است، سوگند می‌دهم.

۳ - (عواطف رحمتک) بارالها! تو را به رحمتی که منشأ آن عاطفه و
مهربانی است سوگند می‌دهم.

رحمت از مظاهر جمال الهی است و عواطف رحمت به معنای رحمتی
مضاعف و افزون است.

۴ - (لطائف برّک) خداوندا! قسم به نیکی‌هایی که از لطفت سر چشم
می‌گیرد.

خداوندا! تو را سوگند می‌دهم به زیباییهای جمال، قدوسیّت، رحمت و
نیکی‌هایی که ما را نا امید و مأیوس نکن. خداوندا! گرچه سرمایه‌ای نداریم
اماً امید و دل به تو بسته‌ایم و سرمایه‌ما امید و حسن ظن به توست. بارالها!
آرزوی ما را بر آورده نما و ما با این گمان و تصوّر به سوی تو قدم بر می‌داریم
و حرکت می‌کنیم.

اسرار اسماء الهی

در این نیایش امام زین العابدین علیه السلام ذات ذو الجلال ربوبی را به
(سبحات وجهك) قسم می‌دهد.

(سبحات) در لغت به معنای، نور، جلال، عظمت و منزله و پاک بودن
خداوند از صفت‌های مخلوقین است^(۱). یکی از اسماء الهی (سبوح قدوس)

۱ - مجمع البحرين، جلد ۲ صفحه ۳۲۴.

است. نه تنها ذات خداوند متعال سبّوح است بلکه مطابق نصّ صريح قرآن
کريم اسم خداوند نيز سبّوح می باشد.

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾^(۱).

منزه شمار نام پروردگار بلند مرتبهات را.

تمام اسماء الهیّه سبّوح و بلند مرتبه است. اسماء خداوند متعال دارای
اسرار و رازهایی است که ما از درک و فهم آن عاجز و ناتوان هستیم.

«اللّٰهُم بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا
تَأْوِيلَهَا وَلَا بَاطِنَهَا وَلَا ظَاهِرَهَا غَيْرُكَ»^(۲).

خداوندا! به حق این دعا و به حق این نامها که بیان و تفسیر آن را و باطن و
ظاهر آن را کسی جز تو نمی داند.

در دعای سمات و دعاهای دیگری که از حضرات معصومین ﷺ
بدست ما رسیده است، خداوند متعال را به اسم، نه به ذات قسم می دهیم.

«اللّٰهُم إِنِّي أَسأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعَزِّ الْأَجْلِ الْأَكْرَمِ»^(۳).

خداوندا! قسمت می دهم به نامهایت که بزرگ و ارجمند و گرامی است.

در دعای سحر امام باقر علیه السلام می فرمایند:

«اللّٰهُم إِنِّي أَسأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ»^(۴).

۱ - سورة اعلى ، آيه ۱.

۲ - مفاتیح الجنان دعای سمات.

۳ - مفاتیح الجنان ، دعای سمات.

۴ - مفاتیح الجنان ، دعای سحر ماه رمضان.

خداوند! تو را به نامهای بزرگ و بلند مرتبهات می‌خوانم در حالی که تمامی
نامهایت بزرگ و بلند مرتبه می‌باشد.

با توجه به ادعیه و روایات، ما قادر به درک صحیح معانی اسماء الہی
نیستیم. پس بطريق اولی ذات ذوالجلال ربوی غیر قابل درک و فهم می‌باشد.

عدھ درک ذات با ربتعال

در مناجاتهایی که از ائمه اطهار ﷺ در دست داریم، خداوند متعال را
به مظاهر جمال و جلال می‌خوانند. زیرا ذات مقدس پروردگار برای همه
آدمیان از جمله حضرات موصومین ﷺ غیر قابل درک و فهم می‌باشد. هر
چند ائمه ﷺ در میان مخلوقات والاترین درک از ذات خداوند را دارایند.

امام باقر علیہ السلام می‌فرمایند:

«کلّ ما میّزتموھ باؤھا مکم فی أدقّ معانیھ مخلوق مصنوع مثلکم
مردود إلیکم»^(۱).

آنچه شما بالاترین دقّت برای شناخت خداوند به دست میاورید، ساخته و
پرداخته ذهن شما است و به شما باز می‌گردد.

افرادی هستند که دارای اذهان قوی و استعدادهای فوق العاده
می‌باشند. اینان اگر ذهن خود را در مسیر شناخت معارف بکار بگیرند و این
موهبت خدا دادی را به نحو احسن پرورش داده و در راه علم و دانش گام

۱- بحار الانوار، جلد ۶۶ صفحه ۲۹۳.

بردارند حتماً میزان و نحوه شناخت آنان با دیگر افراد متفاوت می‌باشد.

حضرات معصومین علیهم السلام نیز اگر بخواهند ذات اقدس الهی را به شکل کامل درک کنند راه به جایی نخواهند برد. آن چه را که مردم در ذهن تصور کنند خدا نخواهد بود بلکه مخلوق و ساخته ذهن آنان است. هر چه در این مسیر گام برداریم باز هم آنچه را درک کرده‌ایم ساخته و بافته ذهن ناتوان ماست. لذا یکی از دستورات اهل بیت علیهم السلام در مسیر شناخت، عدم ورود به محدوده شناخت ذات است همیشه اهل بیت علیهم السلام در مقابل سؤالاتی که در خصوص ذات خداوند صورت می‌گرفته افراد را به تفکر در تجلیات خداوند در عالم خلقت دعوت می‌نموده‌اند.

امام باقر علیهم السلام می‌فرمایند:

«إِيَّاكُمْ وَالْتَّفَكُّرُ فِي اللَّهِ وَلَكُنْ إِذَا أَرْدَتُمْ أَنْ تَنْظُرُوا إِلَى عَظَمَتِهِ

فَانْظُرُوهُ إِلَى عَظِيمِ خَلْقِهِ»^(۱).

از تفکر در ذات خداوند بپرهیزید، و اگر خواستید عظمت خداوند را بنگرید،

به عظمت و بزرگی مخلوقات و آفرینش او نظر بیافکنید.

امام کاظم علیهم السلام می‌فرمایند:

«إِنَّ اللَّهَ أَعْلَى وَأَجْلَى وَأَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُبَلِّغَ كُنْهُ صَفَّتِهِ، فَصَفُّوهُ بِمَا

وَصَفَ بِهِ نَفْسُهِ وَكَفُوا عَمّا سَوَى ذَلِكَ»^(۲).

خداوند بالاتر، برتر و عظیم‌تر از آن است که به کنه و ذات او دست یافته

۱ - کافی، جلد ۱ صفحه ۹۳.

۲ - کافی، جلد ۱، صفحه ۱۰۲.

شود. او را همانگونه که خود را وصف و مدح کرده است، وصف نمایید و چیزی غیر از آن نگویید.

به همان اندازه‌ای که خداوند خود را توصیف کرده و اولیاء الهی خداوند را به ما معرفی کرده‌اند حق داریم سخن بگوییم و بیشتر از آن اجازه نداریم.

رسول الله ﷺ می‌فرمایند:

«لا احصي ثناء عليك أنت كما أثنيت على نفسك»^(۱).

نمی‌توانم حق ستایش تو را به جای آورم، تو همانگونه هستی که خود را ستوده‌ای.

ما نمی‌دانیم خداوند متعال را چگونه ثنا و ستایش نماییم، برای ثناء خداوند باید از زبان ائمه اطهار علیهم السلام سخن بگوییم، زیرا آنان با نحوه سخن گفتن و نیایش کردن با ذات اقدس ربوی آشنا هستند.

اگر معرفت الهی نصیب برخی شود نیز ساخته و صنع خداوند می‌باشد.
به عبارت دیگر آن معرفت و دانش نیز به ید قدرت او صورت پذیرفته است
و در وجود و بقاء خود به خداوند محتاج و نیازمند است.

شخصی از امام صادق علیه السلام می‌پرسد، معرفت خداوند صنعت و ساخته
چه کسی است؟

امام علیه السلام در پاسخ می‌فرمایند:

«من صنع الله عزوجل ليس للعباد فيها صنع»^(۲).

معرفت توسط خداوند به وجود می‌آید و بندگان در این پیدایش نقشی ندارند.

۱ - بحار الانوار، جلد ۶۸، صفحه ۲۳.

۲ - توحید صدوق، صفحه ۴۱۰.

سید الشهداء علیہ السلام می فرمائیں :

«إِنَّ اللَّهَ احْتَجَبَ عَنِ الْعُقُولِ كَمَا احْتَجَبَ عَنِ الْأَبْصَارِ»^(۱).

همانگونه که خداوند از دیدگان پنهان است از عقل و ادراک آدمیان نیز پنهان است.

هشدار نسبت به مسیرهای منحرف

همه انسانها بر اساس فطرت کمال جو می باشند. این حس فطری همواره انسان را به جستجوی راه کمال تشویق می نماید. خطری که در کمین هر فردی قرار دارد، خطر تشخیص راه صحیح و درست از بی راهه است. علی رغم وجود روایات و سفارشات حضرات معصومین علیهم السلام در تبیین و روشن سازی پیرامون گرایش‌های متفاوت فکری، عقیدتی، و باطل بودن آنها، تمایل به این افکار چه از روی جهل و چه به دلایل دیگر وجود دارد. حرکت در مسیری غیر از تعالیم اهل بیت علیهم السلام انسان را به گونه‌ای به وادی هلاکت می کشاند که سخنان شرک آمیز و سراسر کفر خود را عین توحید و خداشناسی می شمرد. به عنوان نمونه شخصی ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾^(۲) را در مظاهرش نیز جاری می داند.

انشاء الله در نوبتهاي آتي روایاتی را در مذمت تصوّف و دیگر گرایشهای انحرافی، بیان می کنیم.

۱ - تحف العقول ، صفحه ۲۴۵ .

۲ - سورة بقره ، آیه ۲۵۵ .

ترس از خدا ثمرة معرفت الله

غايت قصاوي که انسانها به آن می‌رسند معرفت اوصاف و مظاهر جمال و جلال ربوبی است، و ثمرة این معرفت، خوف و ترس از خداوند است. امکان ندارد کسی به عرفان و معرفت الهی دست یافته باشد اما از خداوند نرسد و از دستورات الهی سرپیچی و نافرمانی نماید.

رسول الله ﷺ می‌فرمایند:

«من کان بالله أَعْرَفَ كَانَ مِنَ اللَّهِ أَخْوَفَ»^(۱).

هر کس به خداوند شناخت بیشتری داشته باشد، هراس او از خداوند نیز بیشتر خواهد بود.

«أَخْوَفُكُمْ أَعْرَفُكُمْ»^(۲).

هر که ترسش افزون، شناخت و معرفتش بیشتر.

خداوند می‌فرماید:

﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَغْرِيْنِ وَمَا تُحْكِمُ الصُّدُورُ﴾^(۳).

خداوند خیانت چشمها و آنچه دلها پنهان می‌دارند را می‌داند.

اگر کسی به گونه‌ای نا محرومی را بنگرد که هیچ کس متوجه نشود، خداوند به آن عالم و آگاه می‌باشد. همچنین خداوند به گناهانی که در دل

۱ - بحار الانوار، جلد ۶۷ صفحه ۳۹۳.

۲ - عيون الحكم والمواعظ ، صفحه ۱۱۳.

۳ - سورة غافر، آیه ۱۹.

پنهان شده همانند، حسد، کینه، بدی نسبت به مؤمنین به آنها نیز آگاه است.

اگر انسانی خداوند را این گونه بشناسد، باید از وی گناه و خیانتی صادر شود.

﴿إِنَّ رَبَّكَ لِيَأْمُرُ صَادِقَ﴾^(۱).

بی گمان پروردگارت در کمین‌گاه است.

نشانهای دوستان خدا

الف - نهراسیدن از مرگ:

از آثار و ثمرات دیگر معرفت الهی، حب و دوستی خداوند است. اگر کسی به مراتبی از عرفان و معرفت خداوند نائل گردد، ناگزیر از محبتان و دوست داران خداوند خواهد بود. دوستان خداوند، دارای نشانه‌ها و علائمی هستند، از جمله این نشانه‌ها، نترسیدن از مرگ می‌باشد.

خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنَّ زَعْمَتُمْ أَنَّكُمْ أُولَئِيَاءِ اللَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُ الْمَوْتَ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾^(۲).

بگوای یهودیان! اگر گمان می‌کنید که شما از میان همه مردم، دوستان خدا

هستید، اگر راست می‌گویید آرزوی مرگ کنید.

يهودیان خود را از میان تمام اقوام و انسانها برتر می‌دانند، زیرا نسل خود را از طریق حضرت اسحاق علیه السلام به حضرت ابراهیم علیه السلام می‌رسانند و

۱ - سوره فجر، آیه ۱۴.

۲ - سوره جمعه، آیه ۶.

می‌گویند حضرت اسحاق علیه السلام فرزند ساره بود که پیغمبر زاده است. و خود را از فرزندان حضرت اسماعیل علیه السلام نیز بالاتر می‌دانند، زیرا می‌گویند مادر حضرت اسماعیل علیه السلام کنیز بود. یهودیان خود را شریف الطرفین می‌دانند یعنی نسل آنان از طرف پدر و مادر به پیامبر می‌رسد. خداوند به یهودیان می‌فرماید: حال که فقط خود را دوستان خدا می‌دانید، آرزوی مرگ نمایید. وقتی حضرت عزرائیل، می‌خواست حضرت ابراهیم علیه السلام را قبض روح نماید، حضرت ابراهیم علیه السلام فرمود:

«هل رأيْتَ خليلًا يَمْيِّتُ خَلِيلَهُ؟»

آیا دیده‌ای، دوستی، دوستش را بمیراند.

و خداوند در پاسخ وی فرمود:

«هل رأيْتَ حَبِيبًا يَكْرُهُ لقاءَ حَبِيبِهِ؟ إِنَّ الْحَبِيبَ يَحْبَبُ لقاءَ حَبِيبِهِ»^(۱).

آیا دیده‌ای دوستی، دیدار دوست خود را ناخوشایند بدارد؟ عاشق همواره طالب دیدار معشوق است.

مرگ، منزل و معبری است که با گذر از آن، به منزل و جایگاه، وصال و لقاء خواهیم رسید. به همین دلیل خداوند به یهودیان می‌فرماید: شما اگر در ادعای خود صادق هستید، برای رسیدن به وصال ولقاء الهی آرزوی و تمتنی

مرگ نمایید. اما آرزوی مرگ نمی‌کنید زیرا،

﴿وَلَا يَتَمَّنُونَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْمٌ بِالظَّالَّمِينَ﴾^(۲).

۱ - امالی صدوق، صفحه ۲۶۴.

۲ - سوره جمعه، آیه ۷.

ولی آنان هرگز تمثای مرگ نمی‌کنند، بخاطر اعمالی که از پیش فرستاده‌اند و خداوند ظالمان را به خوبی می‌شناسد.

خداوندمی فرماید: یهودیان آرزوی مرگ نمی‌کنند، زیرا در ادعای دوستی و محبت‌شان راستگونمی باشند و زاد و توشه ندارند. «بما قدّمت أیديهم».

ب - مراقبت:

کسی که خداوند را دوست دارد همیشه مواظب و مراقب خود می‌باشد تا کاری بر خلاف میل محبوب از وی سرزنشد، و به اصطلاح عرفان این مرحله، مراقبت نام دارد. مراقبت یعنی انسان همیشه خود را در محض و حضور خداوند ببیند. یکی از شرایط دوستی مراقبت است. کسی که می‌داند دوست او را می‌بیند، کاری بر خلاف نظر و اراده او انجام نمی‌دهد. ما می‌دانیم خداوند متعال همیشه و در همه حال ما را می‌بیند.

﴿إِنَّمَا يَعْلَمُ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ (۱۱).

آیا او ندانست که خداوند (همه اعمالش را) می‌بیند؟ با توجه به این نکته انسان مراقب چگونه رفتاری نماید؟ در پاسخ باید گفت: اگر کسی در ادعای دوستی خود صادق، و همواره مراقب خود است، تمام اعمال و افعال خود را مطابق میل و خواسته محبوب تنظیم می‌کند.

امیرالمؤمنین علیہ السلام می‌فرمایند:

«أَنْ تَجْعَلْ أَوْقَاتِي مِنَ اللَّيلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخَدْمَتِكَ

۱ - سوره علق، آیه ۱۴.

موصوله وأعمالي عندك مقبولة حتى تكون أعمالي وأورادي كلها

ورداً واحداً وحالياً في خدمتك سرما»^(۱).

خداوندا! روزگار مرا از شب و روز به یادت آباد شده و به کار کردن برای تو

پیوند شده و کردارم را در پیشگاهت پذیرفته شده قرار ده، تا اینکه

کردارهایم و دعاهایم یکتا واحوالم دائماً در خدمت باشد.

انسان مراقب، باید بگونه‌ای رفتار نماید، که توجه او به حضور در

محضر الهی، دوام و استمرار داشته باشد و مراقبت او مقطوعی نباشد و باید

هنگامی که به منزل لقاء رسید نیز مراقب باشد. انسانی که خداوند را دوست

دارد، نه تنها از محترمات بلکه از مکروهات نیز پرهیز می‌کند، زیرا بغض الهی

دارای مراتب است، برخی از مراتب آن شدید است که محترمات نام دارد، و

برخی دیگر ضعیف، که مکروهات نام دارد.

انسانی که خود را در حضور حق می‌بیند، حاضر نیست که فعل

مکروهی از اوی سر زند. به همین دلیل است که بعضی از بزرگان، علماء و

مربیان در طول عمرشان، عمل مکروهی را مرتکب نمی‌شده‌اند. انسان باید

مواظب باشد و دقیقاً حدود الهی را رعایت نماید.

خداوند می‌فرماید:

﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَاراً﴾^(۲).

چرا شما برای خداوند عظمت قائل نیستید؟

۱ - مفاتیح الجنان ، دعای کمیل .

۲ - سوره نوح ، آیه ۱۳ .

هنگامی که خداوند می فرماید :

﴿ قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَعْصُوْا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ * وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَعْصُضُنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ ﴾^(۱) .

به مؤمنان بگو چشمهای خود را (از نگاه به نامحرمان) فروگیرند و عفاف خود را حفظ کنند، این برای آنان نیز پاکیزه تر است، خداوند از آنچه انجام می دهند، آگاه است * و به زنان با ایمان بگو چشمهای خود را (از نگاه هوس آسود) فروگیرند.

مدّعی دوستی خداوند نباید به نا محروم نگاه نماید .

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظُّنُنِ إِنَّ بَعْضَ الظُّنُنِ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا
يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ﴾^(۲) .

ای کسانی که ایمان آورده اید ! از بسیاری از گمانها بپرهیزید ، چرا که بعضی از گمانها گناه است ، و هرگز (در کار دیگران) تجسس نکنید ، و هیچ یک از شما دیگری را غیبت نکند .

کسی که می داند خداوند او را می بیند و سخنانش را می شنود ، غیبت نمی کند . و زبان به تهمت و افتراء به مؤمنین نمی گشاید .

خداوند می فرماید :

﴿ اقْرَأْ كَتَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴾^(۳) .

(به او می گوییم) : کتابت را بخوان ، کافی است که امروز ، خود حسابگر خوبیش باشی .

۱ - سوره نور ، آیات ۳۱ - ۳۰ .

۲ - سوره حجرات ، آیه ۱۲ .

۳ - سوره اسراء ، آیه ۱۴ .

امام رضا علیه السلام می فرمایند:

«لیس منا من لم يحاسب نفسه في كل يوم»^(۱).

از ما نیست هر کس که خود را هر روز محسوب ننماید.

ما باید قبل از قیامت عملکرد خود را بررسی نماییم. قبل از اینکه خداوند متعال کتاب اعمال ما را در اختیارمان قرار دهد، آن کتاب را بخواهیم و از اعمال زشت خود شرمسار و خجل گردیم. با خود عهد بیندیم، که دیگر اعمال زشت گذشته را تکرار ننماییم، و اگر خدای ناکرده گناهان گذشته را دوباره تکرار کنیم، بدانیم که از مرز انسانیت و اسلامیت، ایمان و ولایت گذشته‌ایم، و به ساحت مقدس اهل بیت علیهم السلام جسارت کرده‌ایم. ما باید همیشه آماده مرگ و سفر آخرت باشیم و استعداد و آمادگی آن سفر پر مخاطره را داشته باشیم.

امام مجتبی علیه السلام می فرمایند:

«استعد لسفرك و حصل زادك قبل حلول أجلك»^(۲).

آماده سفر آخرت شو، و زاد و توشه را پیش از رسیدن مرگ بدست آور. آیا به خداوند حسن ظن داریم؟ با این زاد و توشه در نزد خداوند شرمسار نخواهیم بود؟ آیا نیّتها و اعمال خود را خالص کرده‌ایم؟

ج - دوستی با دوستان خداوند:

یکی دیگر از علائم و نشانه‌های محب خداوند، دوستی و محبت با

۱ - کافی، جلد ۲ صفحه ۴۵۳.

۲ - بحار الانوار، جلد ۴۴ صفحه ۱۳۹.

دوستان خداوند و دشمنی با دشمنان خداوند است.

از امام صادق علیه السلام پرسیدند:

«أَيْ عَرِي الإِيمَانُ أَوْ ثُقْ؟»

کدام یک از دستگیرهای ایمان محکمتر است؟

امام علیه السلام در پاسخ فرمودند:

«أَوْثَقُ عَرِي الإِيمَانُ الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبَغْضُ فِي اللَّهِ وَتَوَالِي أَوْلَيَاءِ اللَّهِ

وَالتَّبَرِّيُّ مِنْ أَعْدَا اللَّهِ»^(۱).

محکمترین دستگیرهای ایمان دوستی و دشمنی برای خدا، دوستی اولیاء

خدا و دشمنی با دشمنان خدا است.

خداوند می‌فرمایند:

﴿أَلَمْ تَرِ إِلَى الَّذِينَ تَوَلُوا قَوْمًا غَضِيبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾^(۲).

آیا ندیدی کسانی را که طرح دوستی با گروهی که مورد غضب خداوند بودند،

ریختند؟!

ما باید با دشمنان اهل بیت علیهم السلام قطع رابطه کنیم و با آنان ارتباط و

پیوند نداشته باشیم، زیرا آنان مورد غضب الهی قرار گرفته‌اند.

ما نباید با کسانی که اهل گناه و معصیت هستند و از دستورات الهی

سرپیچی می‌کنند طرح رفاقت و دوستی بریزیم. کسی که خداوند را دوست

دارد، نمی‌تواند و نباید با این گروه پیوند و ارتباط داشته باشد.

۱ - وسائل الشیعه، جلد ۱۶ صفحه ۱۷۷.

۲ - سوره مجادله، آیه ۱۴.

امیرالمؤمنین علیه السلام می فرمایند :

«أمرنا رسول الله ﷺ أن نلقي أهل المعاشي بوجوه مكفهرة»^(۱).

پیامبر ﷺ به ما دستور فرمودند که با گناهکاران با چهره‌های عبوس روبرو شویم.

ما باید با کسانی که اهل معصیت هستند و با امر به معروف و نهی از منکر از اعمال زشتستان دست بر نمی‌دارند، با چهره‌های عبوس و درهم کشیده روبرو شویم، و با روی باز و چهره‌های خندان با آنان برخورد نکنیم.
«أَسْأَلُكَ بِسَبْحَاتٍ وَجْهَكَ وَبِأَنْوَارٍ قَدْسَكَ وَابْتَهِلْ إِلَيْكَ بِعَوَاطِفٍ
رَحْمَتِكَ وَلَطَائِفَ بَرَّكَ أَنْ تَحْقِّقَ ظَنِّي بِمَا أُؤْمِلَهُ مِنْ جَزِيلٍ
إِكْرَامَكَ»^(۲).

خداوندا! تو را سوگند می‌دهیم، آرزوی ما دست یابی به کرامت طولانی و مستدام تو در دنیا و آخرت است، این آرزوی ما را مستجاب گردان.

انشاء الله همه مشمول اکرام و انعام ذات اقدس الهی قرار گیریم.

«والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته»

۱ - کافی ، جلد ۵ صفحه ۵۹.

۲ - مناجات خمس عشر ، مناجات الراغبين .

... هر چه در این مسیر گام پرداریم باز هم
آنچه را درک کرده‌ایم ساخته و باتفاقه ذهن
ناتوان ماست. لذا یکی از دستورات اهل
بیت علیهم السلام در مسیر شناخت، عدم ورود به
محدوده شناخت ذات است. همیشه اهل
بیت علیهم السلام در مقابل سؤالاتی که در خصوص
ذات خداوند صورت می‌گرفته افراد را به تفکر
در تجلیات خداوند در عالم خلقت دعوت
می‌نموده‌اند. (صفحه ۸ از همین جزو)

محل برگزاری جلسات :

چهار راه شهدا - خیابان معلم - کوچه معلم ۱۴ - پلاک ۸
تلفن ۷۷۳۲۳۶۷ و ۷۷۴۳۹۱۹ - نمبر ۷۷۴۳۹۱۶۰

